

סמל גולדל אחוד

4604850

בן חנה ויצחק

נולד ב- י"ג חשוון תשכ"ט 3.11.1968

התגייס לצה"ל ב- 25.1.1987

שרת בחטיבה 1 מודיעין

נפל ב- ג' סיוון תשמ"ח 19.5.1988

בעת מילוי תפקידו.

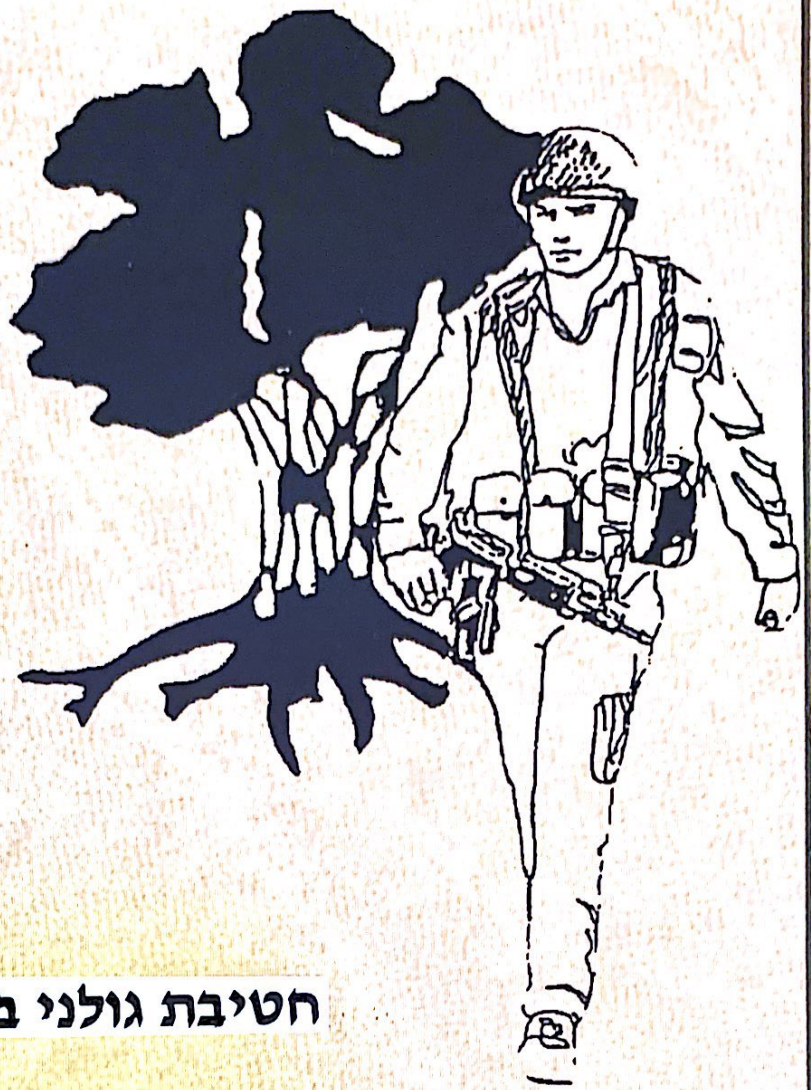

גולדל אהוד-יעקב-אליעזר (אודי)

בן חנה ויצחק. נולד ביום י"ג בחשוון תשכ"ט (3.11.1968) בצפת. כאן התחיל את לימודיו בבית-הספר הממלכתי-דתי 'בירב'. בכיתה ה' עבר ללמוד בבית-הספר הממלכתי-דתי 'האר"י', שם סיים את לימודיו היסודיים. לאחר-מכן המשיך וסיים את לימודיו התיכוניים במדרשיית 'נועם' בפרדס חנה. אהוד היה פעיל בסניף 'בני עקיבא' בצפת כחניך וכמדריך. בשבתות שבהן לא הגיע הביתה מהמדרשיה התנדב להדריך בסניף 'בני עקיבא' בכבוד. מספרים חניכיו בצפת: "אודי היה ידוע תמיד כמציל מצבים". בשבת הארגון בשבט ניצנים, כשהיינו כבר על סף ייאוש מקישוט החדר, הגיע אודי ישר מן המדרשיה מלא מרץ ורעיונות מקוריים, ואכן התערוכה שלנו היתה האטרקטיבית מכולן, בזכותו". והם מסכמים: "אודי היה ידוע כמדריך בעל מרץ ותושייה. תמיד חייך, צחק, הביץ". אהוד אהב לטייל. לא היה שביל בגליל שלא טייל בו, ולא נחל שלא טבל במימיו. וכשהגיע הביתה לאחר טיול, כבר ידע מה יהיה טיולו הבא. בכל מקום שטייל צילם נופים ובעיזבונו תמונות נוף רבות, שתיעד באלבומו. הייתה לו נטייה לאמנות, לציור ולצילום. הוא גויס לצה"ל בשלהי ינואר 1987 ושירת בחיל הרגלים, בחטיבת גולני. כשנה לאחר גיוסו התחיל להשתלם בקורס מש"קי מודיעין. במלאת ארבעים שנה למדינה, קיבל אהוד תעודת חייל מצטיין של חטיבת גולני מאלוף פיקוד הצפון יוסי פלד. ואמנם כותב חבר לעבא: "כזה היה אודי. מה שעושים, עושים עד הסוף. לא לחינם הטילו עליו אחריות כזו." וכותב מפקדו: "הצטיינת בכל אותן תכונות מיוחדות ומפלאות: החברות, החריצות, היוזמה והאחריות הבלתי רגילה, לכל מה שהוטל עליו תוך דבקות אמיתית בכל משימה." ביום ג' בסיוון תשמ"ח (19.5.1988) נפל אהוד בעת שירותו, והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בצפת. השאיר אחריו הורים ושני אחים - גדעון ויאיר. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל. משפחתו תרמה לזכרו ספר תורה לבית-הכנסת 'מניין בלום' בצפת, ואף סייעה בהוצאת קובץ סוגיות מפרי עטם של אברכי כולל מרכז תורני לאומי ע"ש רבי יוסף קארו וציל בצפת. במסיבת פרידה לנועה, מהריכה ב'בני עקיבא' בצפת, כתב לה אודי מלות ברכה אלה: "והעיקר - לא ללכת בגדול - לחפש עצמנו בעולמות רחוקים ונסתרים. אלא להיות אנחנו. לחפש את עצמנו כאן בסביבתנו, בכוחות הנפש שלנו".

"יהי זכרו ברוך"

חטיבת גולני בתקופת שירותו

חטיבת גולני בהגנה על "רצועת הבטחון"

לאחר שפינו כוחות צה"ל את דרום-לבנון (קיץ 1985) והסתיימה "מלחמת לבנון", הצטרפו חיילי חטיבת גולני לכוחות רבים נוספים בפיקוד הצפון במאמץ להגן על "רצועת הבטחון" ועל יישובי הגליל מחדירות ופיגועים של ארגוני-המחבלים.

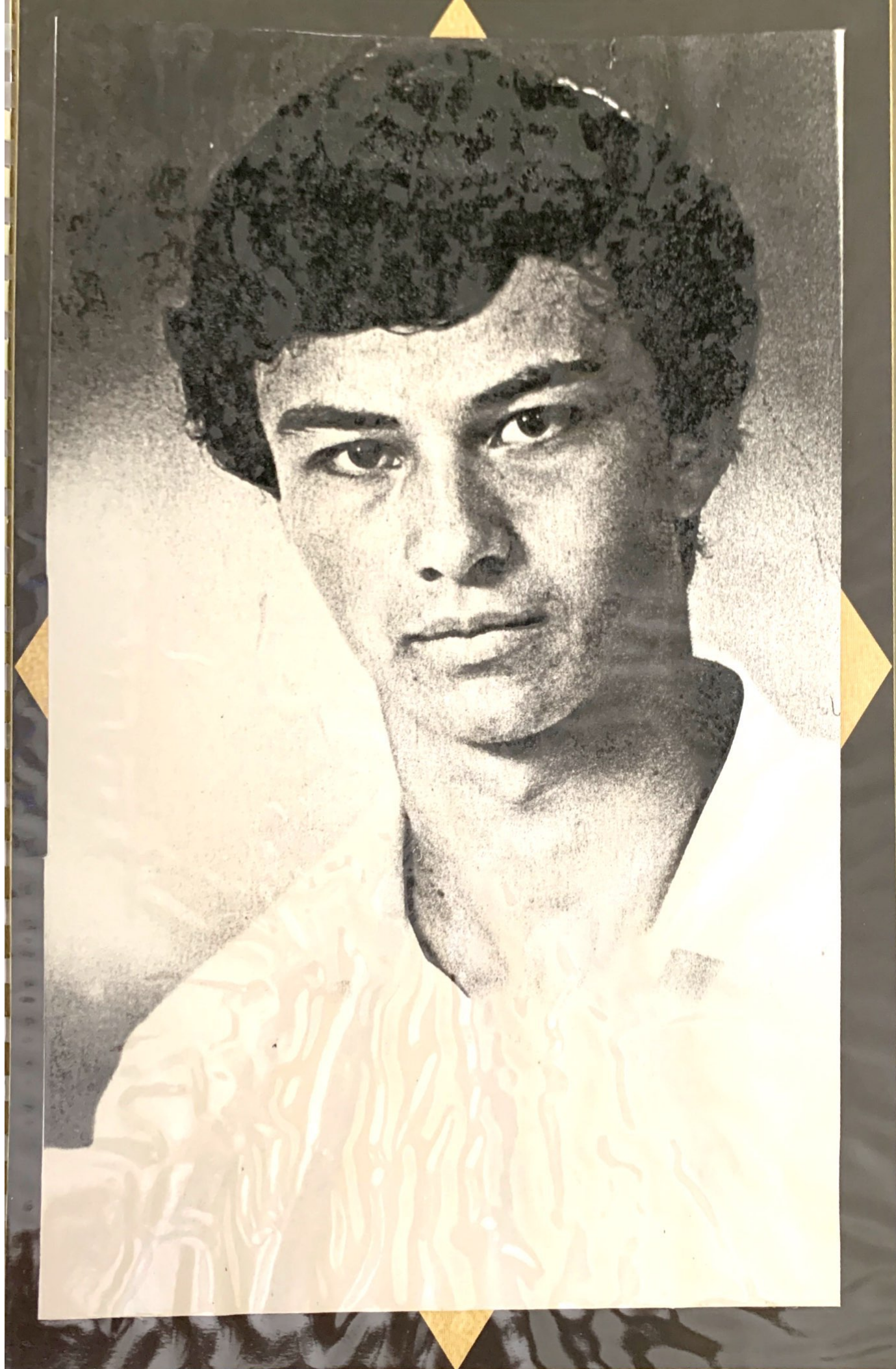
חיילי חטיבת גולני תחת פיקודם של אל"מ גבי אופיר (1986-1987) אל"מ ג' (1987-1988) ואל"מ ב' (1988-1990) השתלבו ב"תעסוקה מבצעית" לאורך "גדר המערכת" בגבול הצפון, סייעו לחיילי "צבא-דרום-לבנון" (צד"ל) במשימות בטחון-שוטף וחוזר לשגרת-החיים הקבועה של חטיבת חי"ר מעולה: "אימון קיק" - "קר", "אימון חורף" - "קו". בתוך שלוש שנים נוספות (1985-1988) סייעו את שירותם הסדיר בחטיבה ובצה"ל רוב "בוגרי לבנון", ודוד חדש, אשר לא ידע את "הבוץ הלבנוני", הצטופף אל לוחמי ה"כומתה החומה". מאמץ מיוחד הושקע על-ידי המפקדים (מרמת המז"ט ועד אחרון המ"כים) לטפח את גאוות-היחידה של "חטיבה מס' 1" תוך כדי הבלטת אופיה וייחודה של גולני בהשוואה לחטיבות חיל-רגלים אחרות: הצנחנים, הנח"ל וגבעתי. בשנות השמונים כמו בשנות השבעים היו רוב רובם של חיילי חטיבת גולני, חיילים שהתנדבו לשרת בשורותיה.

חייל גולני בתצפית

חיילי גולני בתרגיל

בטקס קבלת חייל מצטיין
מידי אלוף פיקוד צפון

**כותבים לזכרו של
גולדל אהוד ז"ל**

**תמונתו האחרונה - על רקע הבסיס
בו ארע האסון**

אודי

אנו עומדים פה מול קברך הרענן.
משפחתך, מפקדיך וחבריך לנשק עומדים ולא מאמינים כי
אסון כה נורא אכן קרה.

מכה ואבידה נוראה לאבד אותך, אודי, חבר יקר, נעים
הליכות, חייל לחופת, אשר נתן ככל שנדרש ויותר.

והרי רק ביום העצמאות האחרון נבחרת לייצג את חטיבת
גולני כאחד מהחיילים המצטיינים.

ואכן, הצטיינת בכל אותן תכונות מיוחדות ומופלאות:
החברות, החריצות, היזמה והאחריות הבלתי רגילה לכל
מה שהוטל עליך, תוך דבקות אמיתית בכל משמרה
קטנה כנגדולה ככל שתהיה.

אין נחמה במינו למותך הטראגי בטרום עת, הלכת מאתנו,
אך זכרך ודמותך ילוו אותנו בכל אשר תלך.

אבי לזרנוך
המפקד של אודי
הקמ"ן.

הדבר הראשון שאני זוכרת בו הוא- צא עיניים גדולות
והוא עיניים אדומות, שממש מנמינות עצבות אותן מרוב אהבה.
בכל פעם שראית את אלוהי, עא יכולת שלא להכיר בשיר הי-
ימים "אלוהי חמודי".

אכן, חומר של אדם, שאי-אפשר היה שלא לאהוב.

צחוק תמיד נסוק עם שפתותינו, וניק שובבות מרוב קצ-
בעינו. שלוב של ילד קטן, האוהב להשתולל, להתבדח, להצחיק
ולקנות את חבריו, עצב אדם בוגר והשל שתענא אמתי היה
להכנס עמו לשיחות נפש עמוקות לתוך העלה הארוך.
אלוהי, ככל האדם, היה לפעמים גם מעצבן, מרטיט ומאזינא

אלתי משלותי. אך גם כשכעסתי עלי, לא יכולתי לעשות זאת לאורך
זמן. די הירח ערקו הפנימי במחייבת בשקבות כדי שישמח
עם מה אני בעצם כועסת עליו.

כיום כשאני נזכרת באווי, הנכרונות מגיעים בקטעים:
• אני ואווי מתכתשים, בצחוק כמובן, ואני יוצאת מה"מאבק"
עבנה כואב, כי אווי הצמיד אותי לקיר שגבוע, יום קודם
בסיד חדש ולרי...

• אני ואווי מחכים לאבי, ובמשך כל העילה אנו שוקעים עתק
שיחה עמוקה ועלויה מלב אב - שיחה בה מתגלה לי אווי,
כאחד האנשים הכי מענינים שהכרתי.

במשך הכרותי את אווי, צצו ועלו אצלנו דברים חדשים
אולי פעם לא יכולתי עומר בקטחה כי אווי הוא "כך וכך".
לא פעם היה מפתיע בהערותיו, בתגובותיו, אלו לפעמים
גם בשתיקותיו. וזה מה שהפך את אווי לעבוי כל-כך
יחיד ומיוחד.

כי אווי, היה פשוט אווי.

של.

אודי .

דרכך בצבא התחלת ולחייך הצטרפת .
ולחטעה מס' 1 בצהל . כמוכן , גם אתה הגעת .
וכשם אל פלוגות החה"ן החטיבתית . רצת כחייל
לוחם כשורה , כי לזה חיכית .

במהלך שהותך שם , לקורם צלמים יצאת ,
כי בחי"ך הדיוק חשוב .

לאחר שהות קצרה בפלוגת החה"ן ,
אלינו לחודיעין הצטרפת - כי רצונך להיות מש"ק מודיעין
כי אותך ענין להיות "צפנים" מה שנקרא לדעת ,
מה יהיה לדעת - לפני כולם .

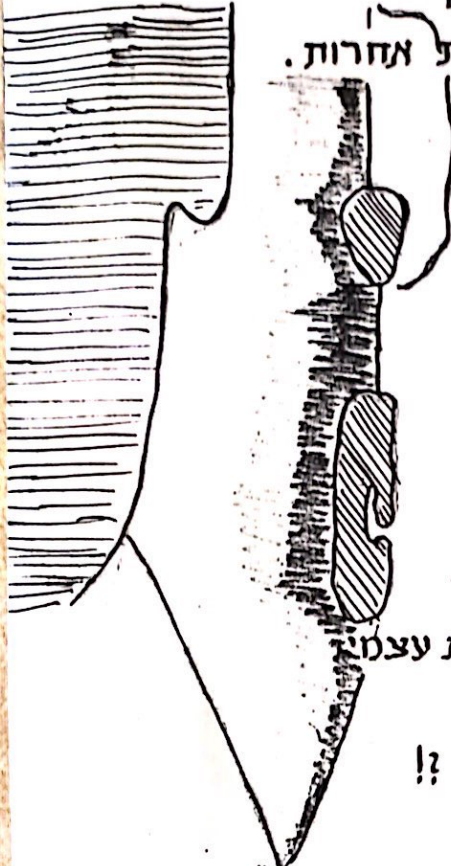
ואז התחלתי אני להכירך כחבר , כמש"ק או כסמל מחלקה .
באת אלינו באמצע ה"קו" הקודם ואל תמום ה"חטך"
של המודיעין בחרת לשקוע .

כן , זה נכון .

את חדר תוד"א ואת התערוכה החפוארת ,
שהיום וגם חחר וגם אחרי זה תעמוד לעיני ולעיני אחרים
אתה הקחת עם הרבה רצון והשקעה ובעזרת חברך
לעבודה - עמית , שנמצא כיום בקריה .

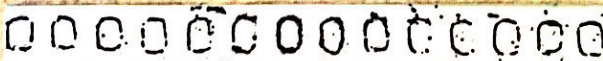
ואז , כשאני יצאני לאמון , אתם שקעתם ב"שוגא"
בעבודה מרובה ע"א להכין את חדר תוד"א ואת תערוכת
הרק"ם . של חטיבת גולני .

לא הטבת אתי - ארצי
 כפי שלא הטבת עם
 אמהות רבות אחרות.

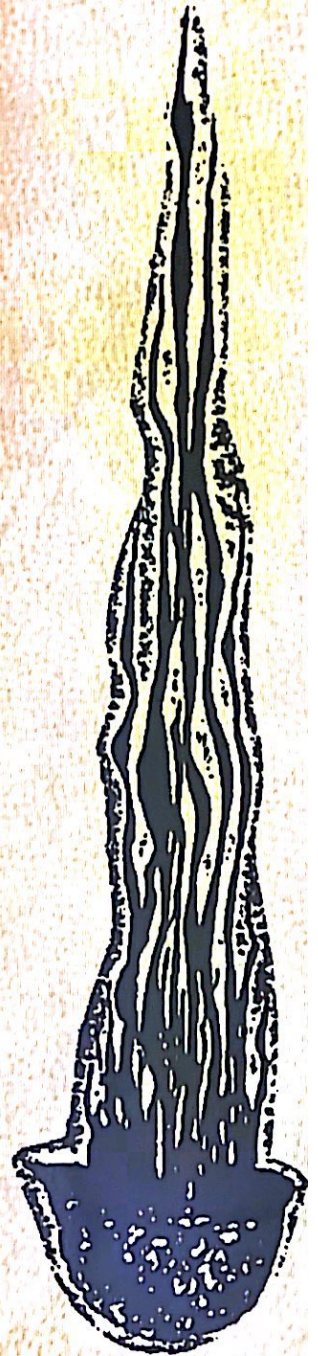
יודעת את היטב
 כי הלכתי לאורכך
 נשקתי עפרך
 עברתיך בלהט
 בעתי בית קבע
 להאחזי בך
 חנכתי ילדים
 לאהבך
 רציתי לתת לך תמיד
 את כולי, את עצמי
 אבל, את בע ?
 את בני לעמון בך ?
 זאת לא רציתי .

כל בעבת תשחט
 ד חושיק סאגריק אנני!
 אקא .

אשה כי אשתאל
 הסאלוס, הדובדות
 והכנן האתאסק
 אשה כי אשתאל
 אזוצ נקח יסדי מאני ?
 עאי יש תלק בו עתה ?
 אשה כי אשתאל
 האולת הוא לה,
 כן הוא הוא
 שניפל כחולתי ע ר ס י ס י ס !

אול. זי כשכ התשט

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים
הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים
הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים

הַיְהוֹדוּת

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים

הַיְהוֹדוּת

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים ?

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים -

הַיְהוֹדוּת

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים

הַיְהוֹדוּת

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים

הַיְהוֹדוּת הַיְהוּדִים

הַיְהוֹדוּת

מִיָּדָה שֶׁנֶּחֱזַק בָּהּ

מִיָּדָה שֶׁנֶּחֱזַק בָּהּ

מִיָּדָה שֶׁנֶּחֱזַק בָּהּ

יִשְׁמַח לֵב יִשְׂרָאֵל מִן

מִיָּדָה שֶׁנֶּחֱזַק בָּהּ

מִן יִשְׂרָאֵל

מִיָּדָה שֶׁנֶּחֱזַק בָּהּ

בְּיָמָיו

לִמְנוּחָיו הָיוּ

לְפָנָיו הָיוּ

לְפָנָיו הָיוּ

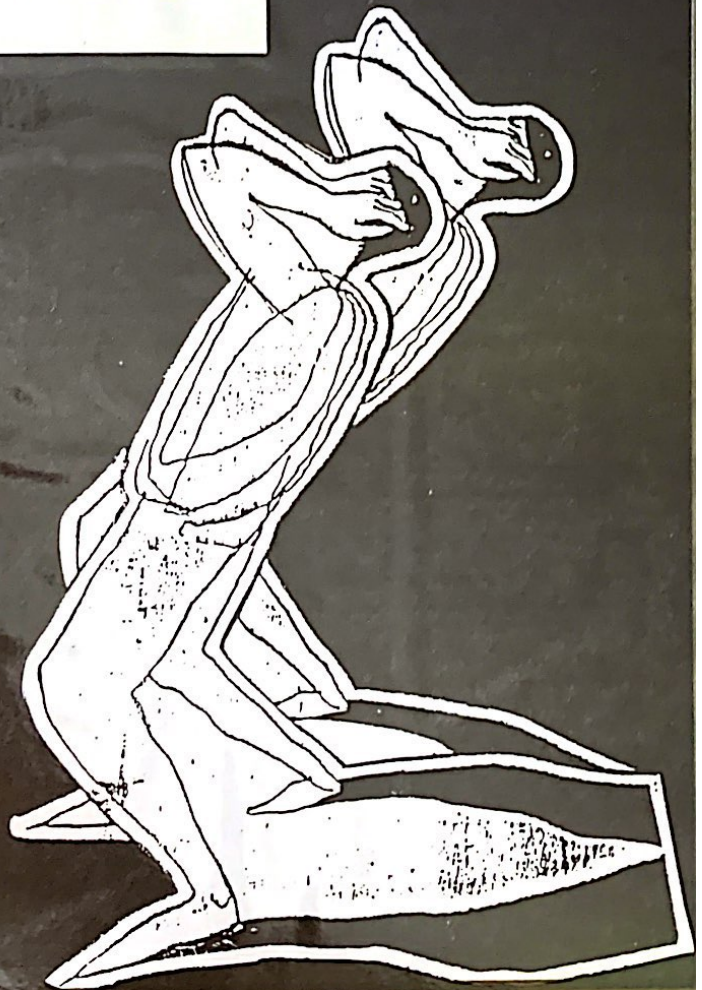
לְפָנָיו הָיוּ

לְפָנָיו

מִיָּדָה שֶׁנֶּחֱזַק בָּהּ

גִּבְרָתוֹ גִּבְרָתוֹ

לְעַלְמָא

כל-כך קשה לפרוץ אל ארץ כנען אנכי בשל
עבר, בן נק אהמתי למה אומרו שוב, נק לפני
כחן קצב - יבאנו ביתנו למנוח ה'... אמת מחנך
שלחת הנבנים שלו ה' יתק "אש לילה" אלה;
הפעל בהצלתה נבה, כמו תמוז.

אנכי פיה ידוע תמיד כ"מנוח מקבילים". בשבת האגון
שבת נבנים, כשהיני רבג אל של יאוש מקיפוט
המבנה, פגיש אנכי ישב מן המצודה אלמא מלך
ונסיונות מקיפוט. מיד בנה פסל בזמנו של דוד
בן-אביון, ואלי הוסיף קטרת של מקלות העצמאל
התק שחמשה בקקס התעלבה, ואבן-התעלבה שלו
ה' יתק האלוקים ימנו מבולן, בצלות.

בשבת, אמת אלהים נאמר היה מוצג מן
המצודה, דאמ אנכי להשלים את אשני החסיג במשק
המאשים שלמו. האמת שבתה אלה עזכנו לו
חסיבת יום הלילה, בהתענה. כל-כך כצונו לאמור
לאנכי של התענה שפתח הוא אותנו במשק
השנה.

אנכי היה ידוע במפניך בשל מלך (תלטה תמיד חייך,
צחק, הבין...

נכה היה אנכי המפניך בעינינו.

נכה היה אנכי... ואנינו...

דלנים גלמה - תלמו
אהוד היה מצדדי
בני-עניסא קסנין צפון
צחא

שבת הצבי

חניכו בעצמה השנה

(בע-עדיבאו).

שער הרחמים = = = = = אהוד גולדל - כחה ג'

אנוכי שער הרחמים
אני סגור ואפתח כשהמשיח יבוא
השולטן התורכי סגר אותי
הוא בנה על ידי בית קברות כדי שהמשיח לא יעבור
אני מחכה שהמשיח יבוא כדי שאוכל להפתח
אני מנסה לפתוח את עצמי אך אני לא מצליח
אני רוצה שהמשיח יבוא אבל כולם עושים חטאים
אני מקווה שהמשיח יבוא במהרה בימינו אמן סלה.

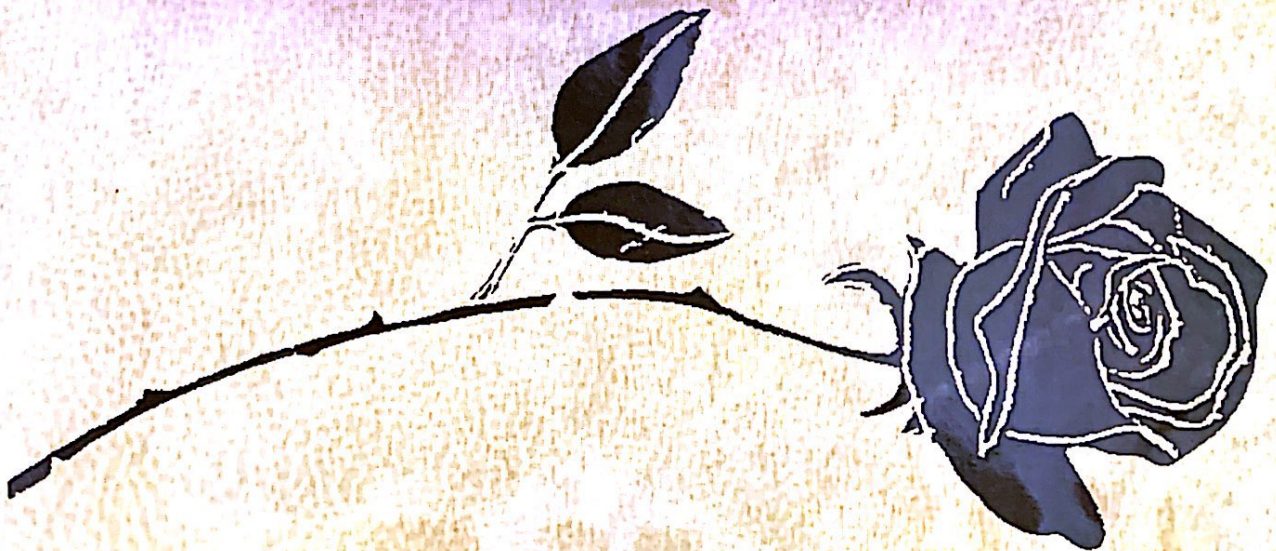
האלים צי מקרה
להלוא וצא מהיות הנאם
האחרונה דכה גלויה הלמ"ח
הוא יולאליס

"אשרי השלם אל בית אלו" (ויצא ציבא)

אני 5 הוסע בעטון חלמ"ח לוי:
(אל הקד"ה פועמן אל אהל ואלאן

מפני שפועמן אל חלום. (כי ח)

חוקר דווי ליל אל אלו
כי חלום חלום
קטעל פלום חלום חלום
אלו

חשן תשס"ח

שבת האבן

מי עלו אלוהים שבת, במיוחד את הא
מגידו אחרי שקולו סודר... אבל שבת
בצבא זה סיפור אחר, והוא עדיין עם
שבת האבן....

שנינו היינו שם... אני נקראתי בצה"ל
יום שלישי עמנו מידיה עמוצק, יש
פדילא - מיוחדת. אמנם החורף הוא
הטוב וקר, אבל היולור הוא חם, ברזל
הבטחון מכינים מבצע השב. עומד לקולות
שם חדירה - מתבטאים משנים את המונה
ואכילו תורנו לעזרה ואמרו. חרות
עמוצק, עקב תברוק, עיהבון ואהבון....

שבת נכנסה בקרה. חושבים על הבוי,
על המלטה, עושים את ההכנה
והברטים, מגבילים עמבול כמו שצריך
אבל העב - העק ממנו נשאר בקי... עמנו
פנים מוכרו, חייכיים ומלאו - אור -
אורי שלנו! אורי מצום הגילע עם בידיה
שלו במיוחד, עם כל הגדוד שלו עשה
במבצע, ומא' גרפק"צו השוק נמנו
באלות 'כמה צדדים ממנו'... כמאלו
נעשה טוב על העב, יש עם מ'אצבר, יש
עם מ' עממוז ויש עם מ' עממוז על הבוי -
הרי אנחנו שנינו לאורו הנפר, מאלותיה

מבנה האורה שבה חשבה עניו בצורה.

ממשכים להחילן, המבצע ירחיו באמצע
 הילוי. מפי סדס אצדס אצדס, אנדס
 כמה בילוי הילוי אצדס אצדס, אצדס ירחיו, אצדס
 אצדס...

נדסס אצדס. אצדס אצדס, אצדס אצדס
 אצדס, אצדס אצדס אצדס, אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס

האצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס

אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס
 אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס אצדס

אחרי כמה דקות אודי חזר עם אלוהו
החיוק והאור. בנות'ים הם הסתברו ושום
אווירה של שבת...

ניצטנו אמרפאה, אודי צריך לחזור
לאשתורתו בלודג כלצת'ים. יוסי יש לנו זמן
הימד. יבנו וזה מה לא בקינו. בקינו
אם פחה הסבל, אם הביג, אם הצבא,
אם החברה בצבא. פלפלו גם את המבצע
והזמן דובר על כך מה. אודי הביא
בביתם טובים, משהו מאיגן פוס מה
והנחנו יחד סודותם את סצנה והמוק
של השבת...

שבת בחוצ'ק, אבא לבית יפה, במדע
והרגלתי כמו בקיג. היתה אוירה מיוחדת
ואני גולה לפני כל החברה, הרי זה
בכנותו של אודי, והוא חכו שלי מצב...

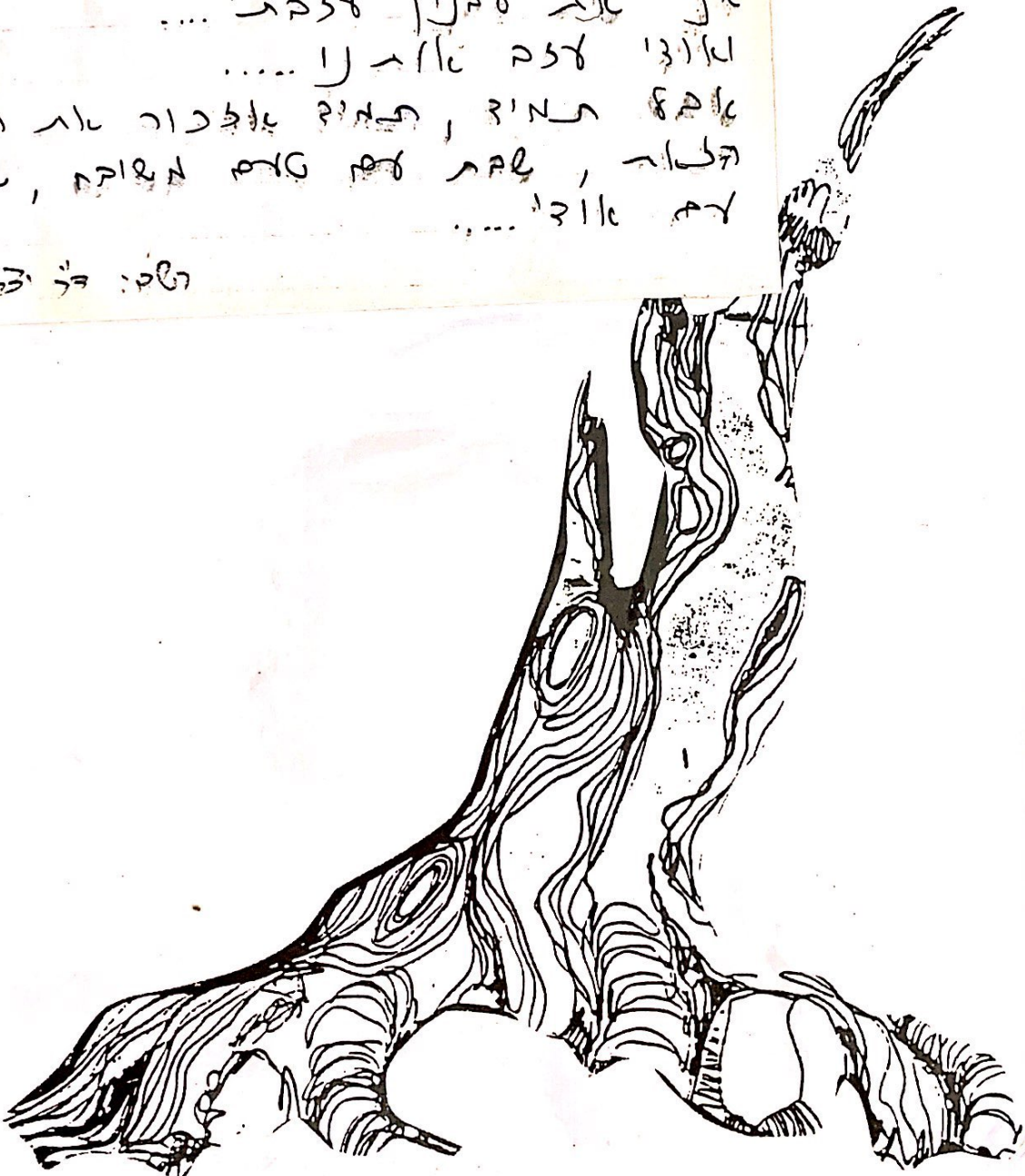
אחר כך, העטנו לאוהל שלו, מלא מכשירים
ומכרה. אודי מסביר מארגן, ואפסח לחשוב
שהוא אחראי על כל המבצע. אבא כזה היה
אודי, מה שאזשים צושים אודי הסוף. לא חתום
הסיום אלו אחר'ים כלוא. אודי מסביר,
אני מסתגל אלו מסתגל. אלו והוא אויבה
יופי של שבת, איך הוא צפה למה, ה'צ'יה
עלנה את הכל בחיוק שלו המבויש שמש
אדם מ'חודג ש שבת!

המבצע התחיל בזירה. נפתחו אורי
באלה שלו אמן עם החיים שלי וזם
על המחויבות שלי. הזירה היה אורגן,
אבל כעני התלנו טוב. משם נבדק
אוצרנו מאווי.

כן זו הייתה שבת האמן, אבל זו
הייתה שבת מיוחדת במינה.

אני אתם עמנו לעבר...
אורי לעב מאווי...
אדם תמיד, תמיד אלכסנדר אור השבת
הלוא, שבת עם טוב מאדם, שבת
עם אורי...

השבת הזו יפתק עמנו.

נדרתי אֵלַי נְדָרִים ^{זלדה}

התפללתי שלא יכֶּה נרו
נדרתי אֵלַי נְדָרִים
נדרים שנוֹלְדִים בְּאֵנִיה הַטּוֹבֵעַת
אֵךְ לַנֶּגֶד עֵץ יַעֲטָהוּ יְסוּרִים
לַנֶּגֶד רַחֲמֵי הַשָּׁמַיִם
לֹא אֲשׁוּב לְבֵיתִי
לֹא אֲבַקֵּשׁ מִפֶּלֶט מִפֶּנֵּי הַתְּהוֹם,
בַּסֵּפֶר.

נִתְקַתִּי אֶת עֲצָמֵי מִכֹּל הַדְּבָרִים
שֶׁמוֹצֵאֵם מִן הַכְּמִיזָה
שֶׁעֲרוֹכִים לִי־פִי
הַקִּירוֹת אֵין לָהֶם שֵׁשׁ
אֵךְ הַמְּקוֹם אַחֵר
כְּמוֹ שְׁאֵקֵר הַמוֹת מִן הַחַיִּים.

מכתב שכתב אהוד לידידתו

"צריך שכל איש ידע וישקול. אני שמטבע בריתו יחיד הוא בעולם ולעולם איש בבחיים לא ידמה לו לו היה מי שישווה לו - דומה לו, - אתי חפץ לזה היה בקיומו שלו...
 ר' נתן אהבה קטנה."

נעה! האשק את השנים שכתבת אלתך, לאמרת משהו עליך -
 וצוה'י נהנית לבית ולקולת אלתך. יהי חסר פה משהו להצדיק יבור קולת רוק, ואני קלמ שאני ארגיש את כב. -
 אלני ותמתי הכנה עקור.. להמשך הצלחתי דומק החצב.

וה'קר - לא ללכת בגדול - להפשע עצמני בעולמות רחוקים וניסתרם.

אלת להיות מתחנן לחפש את עצמנו. כמין. עסביעיתנו, עכונות הנפש שלנו.

והדבר תלוי רק בכך!

אז...

ע העלחה

אי פינג
 אלתך

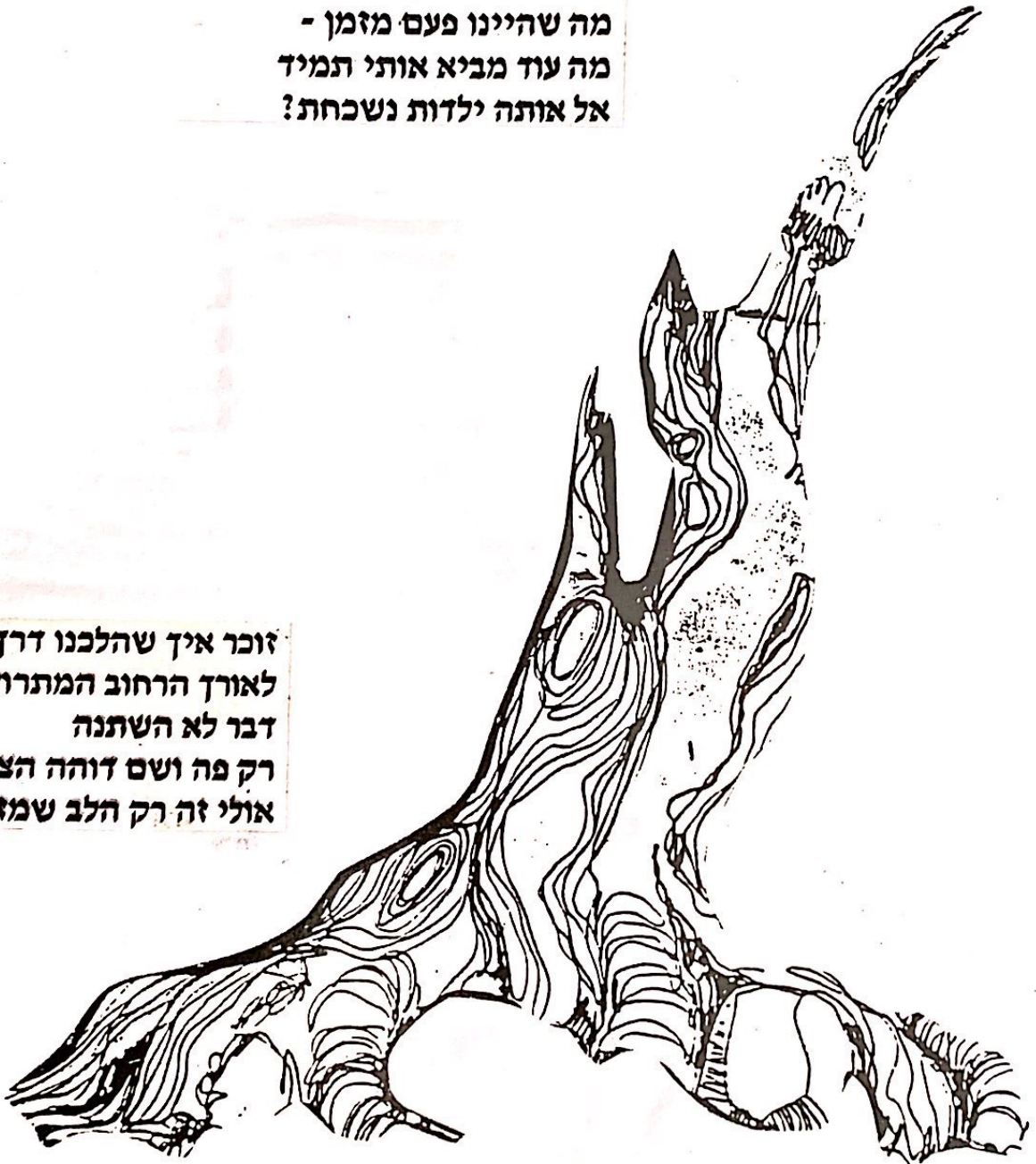
אנשים טובים
 אנשים טובים
 אנשים טובים
 אנשים טובים
 אנשים טובים

גאון גאון

כביש ישן שביל בגן עץ ובית
אבא כאן אמא שם כאן השארתי
מה שהייתי פעם מזמן
מה שעכשיו
ילדות נשכחת

צריך ירוק לא רחוק, בית הספר,
מי נשאר מי עבר מי עודנו
מה שהיינו פעם מזמן -
מה עוד מביא אותי תמיד
אל אותה ילדות נשכחת?

זוכר איך שהלכנו דרך קבע
לאורך הרחוב המתרוקן
דבר לא השתנה
רק פה ושם דוהה הצבע -
אולי זה רק הלב שמזדקן.

עוד שנה כבר למדנו.
מי אני מי אתה כבר איבדנו
מה שהיינו פעם מזמן
מה עוד מביא אותך תמיד
אל אותה ילדות נשכחת?

זוכר איך שהבטחנו בלי לדעת
מתי ואיך נחזור להיפגש
נדמה שרק אתמול
אבל השמש כבר שוקעת
אולי רק זה הלב שמתרגש...

שביל בגן, עץ ובית,
אבא כאן אמא שם כאן השארתי
מה שהייתי פעם מזמן
מה עוד מביא אותי תמיד
אל אותה ילדות נשכחת?